

závady môže záležať v tom, že zamestnávateľ zaplatí nemoc. poisťovne dlžné poistné, nemohol by sť-ľ právom uplatňovať, že v danom prípade trestnú závadu odčinil, keďže sť-ľ v odvolaní sám netvrdil, že predtým, čo sa dozvedel o zavedení trestného pokračovania, zaplatil nemocenskej poisťovne všetko dlžné poistné, ale naopak zmieňoval sa v odvolaní len o tom, že v onej dobe zaplatil len väčšinu dlžného poistného.

Č. 11.551.

Domovské právo (Podk. Rus): Nabytie domovskej príslušnosti vo smysle § 10 zák. čl. XXII:1886 — veta ako v Boh. A 3029/23.

(Nález zo dňa 17. novembra 1934 č. 21.292.)

V e c: Herman J. v B. proti ministerstvu vnútra v Prahe o štátne občianstvo.

V ý r o k: S ť a ž n o s ť s a z a m i e t a p r o b e z d ô v o d n o s ť.

D ô v o d y: Nap. rozhodnutím žal. úrad vyslovil, že sť-ľ nie je československým štátnym občanom vo smysle § 1 odst. 1 zák. zo dňa 9. apríla 1920 č. 236 Šb., odôvodnivši nap. rozhodnutie takto: Sť-ľ nepreukázal ani konaným šetrením nebolo zistené, že by bol sť-ľ najpozdejšie dňom 1. januára 1910 získal a od tej doby nepretržite mal domovské právo v území nekďajšieho mocnárstva rakúsko-uhorského, ktoré náleží teraz československej republike. Skutočnosť, že sť-ľovi bola usnesením zastupiteľského sboru mesta B. zo dňa 6. júla 1909 uložená povinnosť zaplatiť 100 K za prijatie do sväzku obce podľa § 10 zák. čl. XXII:1886 nepotvrďuje ešte, že sť-ľ bol ku svojej žiadosti skutočne prijatý do jej domovského sväzku, keď takéto usnesenie nepredchádzalo, a dlžné tento akt mať len za preventívne opatrenie obce, ktorý však skutočné prijatie do jej sväzku nijak nenahradzuje.

O s ť a ž n o s t i d o t o h o r o z h o d n u t i a u v a ť o v a l n s s t a k t o:

Podľa obsahu sťažnosti sť-ľ nepopiera správnosť toho právneho názoru žal. úradu v nap. rozhodnutí vysloveného, že totiž k nabytiu domovského práva na Podk. Rusi podľa § 10 zák. čl. XXII:1886 je potrebné skutočné prijatie dotyčnej osoby do domovského sväzku obce, ktorý právny názor, vyjadrený v nap. rozhodnutí, je v súhlase s právnym názorom, ktorý vyslovil nss už v nál. zo dňa 28. decembra 1923 č. 16455 Boh. A 3029, že totiž domovskej príslušnosti v obci na Slov. nenabýva sa púhym splnením náležitostí v § 10 zák. čl. XXII:1886 vytčených, ale len konstitutívnym aktom výslovného prijatia dotyčnej osoby do domovského sväzku, ktorá zásada platí i pre Podk. Rus, keďže platia tam tiež predpisy zák. čl. XXII:1886.

Sť-ľ výtýka vo sťažnosti len to, že žal. úrad v nap. rozhodnutí neprávom zistil za skutok, že sť-ľ si nenabyl najpozdejšie dňom 1. januára 1910 domovského práva v území niekďajšieho mocnárstva rakúsko-uhorského, ktoré náleží teraz československej republike, lebo že však z protokolu o zasedaní zastupiteľského sboru mesta B. zo dňa 6. júla 1909 sa dá bezpochybne zistiť, že sť-ľ v tomto zasadnutí tohoto zastupiteľ-

ského sboru bol prijatý do obecného sväzku mesta B. a zároveň že mu bola uložená povinnosť zaplatiť za toto prijatie 100 K poplatku.

Avšak táto námietka sťažnosti je bezdôvodná. Podľa správnych spisov uvádza sa v usnesení zastupiteľského sboru mesta B., obsaženom v protokole napísanom o zasedaní tohoto zastupiteľského sboru dňa 6. júla 1909, že — vzhľadom na ustanovenie § 10 zák. o obecnom sriadení (t. j. zák. čl. XXII:1886), podľa ktorého toho, kto sa do niektorej obce (mesta) prisťahuje a tam pri 4 ročnom pobyte prispieva k obecným bremenám, treba považovať za príslušníka onej obce —, je povinný — medzi inými — i sť-l' zaplatiť za prijatie do sväzku obce 100 K.

Z tohoto usnesenia zmieneného zastupiteľského sboru vychádza síce na javo, že v tom zastupiteľský sbor zastáva ten právny názor, že, pokiaľ u sť-l'a byly splnené podmienky v § 10 zák. čl. XXII:1886 uvedené, treba považovať sť-l'a za príslušníka mesta B. a že z príčiny tej má sť-l' zaplatiť 100 K poplatku; nelžä ale z tohoto usnesenia zmieneného zastupiteľského sboru dospel k tomu záveru, že zastupiteľský sbor týmto usnesením — ako konštitutivným aktom — výslovne prijal sť-l'a do domovského sväzku tohoto mesta, ako to vyžaduje nabytie domovskej príslušnosti v smysle § 10 zák. čl. XXII:1886 podľa právneho názoru nss-u vysloveného v shora citovanom nálezu.

Č. 11.552.

Živnostenské právo: Pojem živnostenské policie ve smyslu § 54 odst. 2 živn. ř. zahrnuje i zřetel k snadnosti a bezpečnosti veřejné dopravy, čili komunikace.

(Nález ze dne 20. listopadu 1934 č. 21.314.)

Prejudikatura: Boh. A 10.537/33.

Věc: Marie B. v R. (adv. Dr. Karel Paštika z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o přestupek živnostenského řádu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Trestním nálezem z 16. září 1931 uložil magistrát hl. m. Prahy Marii B. v R., dnešní st-lce, pro přestupek § 22 živn. ř. a §§ 7 a 8 vyhlášky magistrátu hl. m. Prahy z 25. srpna 1931 č. j. II A 38575/31 podle § 131 živn. ř. pokutu 300 Kč pro případ nedobytnosti vězení 30 dnů. Skutková povaha přestupku shledána v tomto: Při úřední revisi konané 14. září 1931 magistrátem hl. m. Prahy za součinnosti policejní stráže bylo zjištěno, že na Malém náměstí v Praze I. pod okny úřadu stál autobus značky N-XXIV-526 v hodinách odpoledních po dobu 20 minut s uzavřeným motorem, avšak bez všelikého dozoru, s otevřenými dveřmi. Výpověďmi svědků na místě samém bylo dále vyšetřeno, že s tímto autobusem provozuje periodickou dopravu osob Marie B. z R. na trati Roztoky—Praha, nemajíc k tomu potřebného živn. oprávnění. Shora uvedený autobus stál na Malém náměstí již po delší dobu a v pravidelnou dobu přijížděl a odjížděl z tohoto místa. Mimo to stál tento autobus na jiném stanovišti, než jest předepsáno v § 2 resp. 8. vyhlášky